

Træer til Brændsel eller Tømmer. Jeg kan til Eksempel ikke se, at der for Tanken er noget i Vejen for, at der i de Dele af Skovene, hvor man har Lysttræer i større Mængde, med stor Fordel kunde vokse Frugttræer og Frugtbuske, naturligvis saaledes, at de Produkter, der avledes, var at sælge paa Markedet. Der vilde sikkert kunne avles en ganske overordentlig stor Mængde Næringsværdier. Naar vi tænker paa de gamle Egeskove, ved vi allesammen, at der i dem voksede Frugttræer vildt. Hvad er der saa i Vejen for, at der ved Menneskers Bistand i Lystskove under Kultur i vore Dage kunde dyrkes Frugttræer og Frugtbuske? Derfor vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om han er villig til at overveje, om en saadan Mulighed er til Stede.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvor stort Udbytte Jagten i de danske Statsskove giver. Jeg kan ikke rigtig se det af Finansloven eller Statsregnskabet. Jeg har den Formodning, at den kunde give et meget større Udbytte, end den giver, men jeg vil ikke gerne udtale mig udførligt om dette Spørgsmaal, før jeg hører, hvad den højtærede Minister vil meddele angaaende Udbyttet.

Endnu har jeg en lille Bemærkning med Hensyn til Skovbruget, nemlig angaaende vore Lystskove i Nærheden af København, Charlottenlund Skov og Dyrehaven. De er jo, som naturligt er, Københavnernes ganske særlige Kælebørn, og det ligger allerede en lang, lang Række Aar tilbage i Tiden, at man først fra sagskyndig Side — om jeg husker ret, var det Hr. Havearkitekt Erstad Jørgensen — kom frem med en Kritik af Driften af Charlottenlund Park. Der er ogsaa foregaaet nogle Forandringer, det maa siges, men det er en utrolig Langsommelighed, med hvilken man omdanner Charlottenlund Park og Dyrehaven til det, de bør være. Og nu er der jo i Øjeblikket en ganske særlig gunstig Lejlighed, fordi baade Gavn-tømmer og Brænde er dyrt. De Penge, der er nødvendige til Nyplantninger, og hvad der ellers skal foretages for at omdanne disse to store Skovdistrikter til smukke Parken for den københavnske Befolkning, vil man altsaa kunne faa ved en forceret Hugst, netop nu samtidig med, at man her i Københavns Nærhed fremskaffer store Mængder af Brændsel, hvortil der i høj Grad trænges. Derfor vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke deler den Anskuelse, jeg har: at Hugsten bør yder-

ligere forceres i Charlottenlund og Dyrehaven med det bevidste Formaal at omdanne disse Skove saaledes, at de alle Vegne behandles ud fra parkmæssige Hensyn. Jeg staar ikke ene med den Anskuelse, at der trænges til mere Energi i Arbejdet paa disse Steder. Jeg har her for mig et lille Blad, i hvilket en paa dette Punkt sagskyndig Mand, en forhen-værende Forstmand, skriver et Par Linier, som det maaske maa være mig tilladt at læse op, og som ganske støtter mit Synspunkt. Han skriver: „Medens Charlottenlund Skov er en gennem mange Aars Mishandling fuldstændig forhutlet Skovpark, der hverken er Fugl eller Fisk, hverken er Egeskov, Bøgeskov eller Blandingsskov og derfor som Helhed gør et pinligt Indtryk af et Træsamfund i et uopretteligt Forfald“, o. s. v. Se saadanne stærke Ord bruger jeg naturligvis ikke, men det er de Ord, der er brugte af Redaktøren af et lille Blad, som politisk staar den højtærede Landbrugsminister meget nær, idet det er „Frederiksbergbladet“, der udgaar som et lille Tilhæng til Dagbladet „Politiken“.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om et Par andre Anliggender, som ikke vedrører den højtærede Landbrugsminister. Der er paa Frederiksberg en Mand, som er en særdeles dygtig Lærer i Træsløjd. Han har vist sin Dygtighed ved en Udstilling i København af Elevernes Arbejder, en Udstilling, som blev rost enstemmig fra alle Sider. Denne Lærer har skrevet en Metodevejledning i Skolesløjd og har udgivet første Del med et meget stort Tab, thi for den Slags Bøger er der et meget ringe Marked. For nu at komme økonomisk bedre fra Sagen har han andraget det høje Undervisningsministerium om et Tilskud til Udgivelse af anden Del af Bogen. Det er ikke blevet imødekommet, hvilket der maaske ikke er noget at sige til, men jeg vil i den Anledning spørge den højtærede Undervisningsminister, om Ministeren ikke mener at kunne imødekomme vedkommende Sløjdlærer og forsøge ved anden Behandling at faa en Bevilling, der kunde gøre det muligt forvort Samfund at faa denne meget værdifulde Metodebog. Ærede Medlemmer vil huske, at der her i Tinget har været ført en heftig Debat angaaende Sløjd, en Strid mellem den saakaldte Askov-Nääs Sløjd og dansk Sløjd. Det drejer sig her ikke om nogen af disse Sløjdretninger, men om en tredie Retning, hvis pædagogiske Grundsynspunkt efter min Mening er fuldt forsvarligt.